

Een oproep om het hart te ontwakken voor *tawbah*

□ O mensheid! Hoe zondig jullie zijn om de waarde van de giften van jullie Verschaffer niet te kennen. Na jaren in ongehoorzaamheid doorgebracht te hebben en na aanhoudende ontrouw aan zo een barmhartige Heer, die voor al jullie comfort en gemak heeft gezorgd zonder dat er , *na`udhu bi Allah*, profijt voor hem is- na Zijn heiligheid overtreden te hebben en schaamteloosheid en gedrag tot het extreme hebben gebracht, en je nu berouwvol bent, heeft God je als zijn geliefde genomen. Wat een overmaat aan genade en gift. O God! We zijn niet in staat U te bedanken voor Uw giften. Onze tongen zijn niet in staat om U te prijzen. Al dat we kunnen doen is onze hoofden in schaamte te buigen en Uw vergiffenis vragen voor onze schaamteloosheid. We verdienen Uw genade niet. Inderdaad, Uw genade is meer overvloedig en Uw giften zijn meer inbegrepen dan kan worden beschreven.

□ Een wijs persoon moet proberen berouw in zijn hart te versterken zodat God willende, de vuur van berouw wordt aangewakkerd. Dat is, door na te denken over de verschrikkelijke gevolgen van zonden, waardoor berouw sterker wordt in zijn hart en vrijwillig het heilige vuur aangestoken wordt , het vuur waarover de Quran zegt: “Het is het aangestoken vuur van God, Dat boven de harten zal opstijgen van hen (die er in geworpen zullen worden)” (104:6-8). In zijn hart, zal het brandende vuur van berouw zijn zonden en alle roest wegbranden. Hij moet weten dat als hij deze vuur niet had aangewakkerd in deze wereld en zou hij niet de deur van deze hel openen, hij onvermijdelijk van deze wereld tot de volgende zou passeren om de verschrikkelijke vuur van het hiernamaals te proeven dat is bereid voor hem daar. De deuren van hel worden geopend voor hem en de deuren van het paradijs gesloten.

□ O God! Geef ons een borst verlicht met het vuur van berouw. Steek onze harten aan met het wereldse vuur en steek het aan door berouw erin te gooien. Verwijder het roest van onze harten en neem ons van deze wereld in een staat van vrijheid van de gevolgen van zonden. Voorwaar U bent de Heer van giften. [Adopted from Al-Khumayni, *Forty Hadith*, chapter 17, ‘*Tawbah*’]

Conclusie:

□ Imam Zain al-Abidin (a) zei: “**Mijn God ! U bent Hij die de deur naar Uw vergeving heeft geopend en het berouw heeft genoemd en U zei, ‘Toon oprecht berouw aan God ’ (66: 8). Wat is het excuus van hem die onwetend blijft over het binnengaan van de deur nadat hij zich heeft geopend?** [al-Sahifa al-Kamilah, The Whispered Prayer of the Repenters]

Om meer info te vinden over de authentieke Islam, bezoek:

<http://al-islam.org/faq/>

O ware geloovigen! wendt u tot God met een oprecht berouw, misschien wil uw Heer uwe slechte daden van u afnemen...
(Qur'an, 66: 8)

De Profeet van Allah (s) zei: Er zijn vier tekenen van degene die berouw toont: 1) Hij is oprecht aan God in zijn handelingen 2) Hij wijst leugens af 3) Hij houdt zich ferm vast aan de waarheid en 4) Hij verlangt ernaar goed te doen.

[Al-Harani, *Tuhaf al-'Uqool*, p. 20]

Verdiensten van de ziel ...

Berouw (*tawbah*)

Imam Ja'far al-Sadiq (a) zei: “Wanneer een dienaar zich oprecht naar God keert met oprecht berouw (*tawbatun nasuh*), zal God van hem houden en hem bedekken(d.w.z. zijn zonden) in de wereld en het Hiernamaals.” Ik zei, “En hoe zal hij hem bedekken?” De Imam (a) antwoordde, “Hij laat de 2 engelen (toegewezen zijn zonden op te schrijven) vergeten wat ze voor zonden hebben opgeschreven. Dan inspireert Hij zijn ledematen (zeggende), ‘Verberg zijn zonden,’ en Hij inspireert plekken op de aarde (zeggende), ‘verberg de zonden’ die hij pleegde op jou.’ Dan ontmoet hij God op een manier dat er niets is dat tegen hem kan getuigen m.b.t. zonden.”

[Al-Kulayni, *al-Kafi*, kitab *al-'iman wa al-kufr*, bab *al-tawbah*, hadith #1]

The realiteit van *tawbah*

Tawbah betekent terugkeer naar de ziel zijn initiële spiritualiteit nadat het licht van zijn menselijke natuur (*fitrah*) en zijn geest was bedekt door de duisternis van zonden en ongehoorzaamheid. De menselijke ziel in zijn initiële fase heeft geen spirituele deugden noch ondeugden. Het kan alle mogelijke spirituele fases bereiken, maar in zijn originele staat is het puur en zondeloos. Het plegen van zonden veroorzaakt duisternis in het hart en het licht van de intrinsieke natuur wordt gedoofd en omgezet in duisternis. Maar voordat totale duisternis het hart bedekt, als een persoon ontwaakt van de sluimering van verwaarlozing en berouw toont, keert de ziel geleidelijk van het duisternis in het licht van zijn originele natuur en wezenlijke natuur. Dit wordt genoemd in de bekende hadith van Imam Baqir (a):” **Degene die berouw toont voor zijn zonde, is als degene die niet heeft gezondigd.**”

[Al-Kulayni, *al-Kafi*, kitab *al-'iman wa al-kufr*, bab *al-tawbah*, hadith #10]

De essentielen en voorwaarden vereist voor *tawbah*

Tawba wordt niet geaccepteerd van iemand die alleen zegt, ‘Ik toon berouw’ Er zijn voorwaarden die moeten voldaan worden, voordat de berouw wordt geaccepteerd. Deze worden hieronder vermeld in de volgende hadith:

□ Het is overgeleverd dat iemand zei: *Astaghfirullah* (Ik zoek God’s vergiffenis) voor Imam Ali(a). Hij zei tegen hem.” Moge je moeder rouwen om je! Weet je wat *istighfar* is? Voorwaar *istighfar* is een graad van de *'illiyun* (mensen van hoge rang) en het is een woord dat 6 dingen betekent. **Eerst** is berouw over het verleden. **Tweede** is de resolutie om het nooit meer te doen. **Derde** is om de schepselen hun door jou toegeëigende rechten terug te geven, zodat je God ontmoet in een staat van zuiverheid en niemand iets tegen je heeft. Vierde, dat je elke plicht die je hebt verwaarloosd vervult. Vijfde, is dat je aandacht geeft aan je lichaam dat is gegroeid op onrechtmatige voeding zodat het weg smelt als resultaat van verdriet en rouw en je huid kleeft aan je botten, waarna nieuwe huid groeit in zijn plaats. **Zesde**, is dat je je lichaam de pijn van gehoorzaamheid laat voelen op dezelfde manier dat het eerder het genot van zondes heeft gevoeld. Als je deze dingen hebt gedaan zeg dan *Astaghfirullah!* [*Nahj al-Balagha*, gezegde # 417]

Deze nobele traditie noemt twee voorwaarden voor *tawbah*(berouw en resolutie), twee belangrijke voorwaarden voor acceptatie(de rechten van de schepsels en God teruggeven). En als laatst twee voor de perfectie van berouw.

Tawbatun nasuh (oprecht berouw)

Volgens de grote onderzoeker Shaykh al-Bahai (qs), zijn er verschillende betekenissen voor *tawbatun nasuh*. Een paar worden hieronder vermeld:

□ *Tawbah* dat de mensen adviseert, d.w.z. het nodigt hen uit om degene die berouw heeft te stimuleren ter wille van het goede effect geproduceerd in de berouw hebbende of *tawbah* dat ‘adviseert’ de berouw hebbende om zijn zonden op te geven en ze nooit meer te herhalen.

□ *Tawbah* dat puur alleen wordt gedaan omwille van God, vergelijkbaar met de pure honing vrij van wax, en dus *asulan nasuh* wordt genoemd. Oprechtheid vereist dat de berouw ter wille van de lelijkheid van zonden en ontevredenheid van God is, en niet van de angst voor het Hellevuur.

□ Het woord *nasuh* is ook gerelateerd aan *nasabah* wat kleermakerwerk betekent, omdat *tawbah* het lichaam van geloof aan elkaar naait dat is verscheurd door zonden, en omdat de berouwvolle persoon wordt verbonden aan God’s *awliya*(vrienden) en zijn geliefden op dezelfde manier dat verschillende stukken stof worden verbonden door de kleermaker.

□ Weer een andere interpretatie zegt dat *nasuh* een kenmerk is van de berouw hebbende en *tawbatun nasuh* een *tawbah is* waarbij degene die het doet zichzelf aanspoort om perfect berouw te tonen totdat de effecten van zonden zijn verdwenen uit zijn hart. Dit kan alleen bereikt worden door de ziel spijt te laten proeven en de duisternis veroorzaakt door vorige zonden te ontdoen met het licht van goede daden.

Hoe spoediger, des te beter...

Succesvolle *tawbah* is een moeilijke opgave. Zonden plegen, in het bijzonder grote zonden, zorgen ervoor dat een persoon *tawbah* gaat vergeten. Als de boom van zonden groeiend in het menselijke hart rijp wordt en de wortels stevig worden, zal het resultaat vreselijk zijn, en zorgen dat een persoon nooit meer berouw verricht. Ook als de gedachte van *tawbah* af en toe opkomt, stelt hij het uit van een dag tot de ander, en van een maand tot de volgende, zeggende tegen zichzelf, ‘ ik zal echt berouw verrichten aan het einde van mijn leven en als ik oud ben.’” Dit is wishful thinking. Zo een persoon kan geen *tawbah* verrichten nadat de wortels van zondigheid diep in zijn persoonlijkheid zijn gegroeid. De beste tijd voor *tawbah* is de jeugd wanneer de zonden minder zijn, is de inwendige duisternis van het hart incompleet en alle voorwaarden voor *tawbah* zijn makkelijker om na te komen. Deze God-gegeven kans moet zeker gepakt worden en men moet Satan’s fluisteringen om *tawbah* uitstellen negeren. En dus moet men zo snel mogelijk nadat de zonde is gepleegd *tawbah* verrichten. Een wijs persoon die zich dit realiseert, blijft weg van zonden en herstelt fouten die hij in het verleden heeft gepleegd. Zijn berouwvolle hart, ontwikkelt een ferm vastberadenheid om zijn zondige leven op te geven. God helpt hem en zijn *tawbah* is oprecht, hij wordt de geliefde van God zoals is vermeld in de heilige vers: ‘Want God bemint hen die berouw hebben en de reinen’. (2: 222)

□ Imam ‘Ali (a) zei: “ **Als je zijn zegeningen wilt krijgen in het hiernamaals, vandaag is de dag van voorbereiding terwijl morgen de dag van beloning is. De plaats om heen te gaan is het Paradijs terwijl de plaats van doem Hel is. Is er niemand tussen jullie die berouw verricht voordat hij overlijdt, compenseert voor slechtheden die hij heeft gedaan, en goed doet voordat de ellende van vergelding op hem neerdaalt?**” [*Nahj al-Balagha*, sermon #33]